

Wie leidt De Kerk?

door

Colin Winfield

Derde druk 2009

Vertaling: Maartje van den Berg, 2013

Een boekje geschreven om de vraag te beantwoorden
'Moet Jezus opnieuw als onze ENIGE leider
worden erkend?'

INTRODUCTIE

“Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods.”

Romeinen 8:14

Nergens in de Schrift wordt er gesuggereerd dat ‘geleid door de Geest’ een optie is. Of onze gedachten zijn op de dingen van het vlees gericht, die de dood voortbrengen, of onze gedachten zijn op de Geest gericht, die leven en vrede brengt (Rom. 8:15-17).

Hoewel wij Jezus als Heer kunnen belijden, is Hij in werkelijkheid niet onze Heer tenzij wij door de Geest van God geleid worden en derhalve in een plaats zijn om de stem van onze Herder te horen. Wij hebben de Heilige Geest nodig om Jezus te verheerlijken en Hem aan ons te openbaren. Hij (Jezus) zal ons dan in de wil van Zijn hemelse Vader leiden. Jezus zei dat niet het *zeggen*, “Heer, Heer,” ons in staat zal stellen het Koninkrijk der Hemelen binnen te gaan, maar het doen van de wil van de Vader (Matt.7:21).

Jezus’ Gemeente, dat is Zijn Lichaam, schijnt zwak en verdeeld te zijn. De manifestatie van de overwinning van Jezus, door het kruis en Zijn opstanding tot stand gebracht, is moeilijk te vinden. Het Lichaam van Christus schijnt verlamd, in ketenen gebonden en niet in staat om in overwinning op te staan. Wat voorkomt deze overwinning? Dit boekje streeft ernaar de oorzaak van dit probleem, wat de Kerk al 2000 jaar in het nauw drijft, te identificeren. Met uitzondering van korte momenten waarin enkele mensen van God krachtig hebben geschreven, heeft het grootste deel van het Lichaam van Christus slechts weinig invloed op de wereld gehad. Satan heeft het altijd klaargespeeld de Kerk, wanneer zij gezamenlijk in de kracht van de opstanding begon te bewegen, opnieuw naar die plaats van verlamming terug te trekken.

Nu we het onderwerp van dit boekje gaan aanpakken kunnen wij verward zijn, omdat er een gebrek aan begrip is omtrent het feit dat er een Christelijke Religie zonder leven en kracht is, alsook een waarachtig Christendom. Dit is inderdaad de kern van het probleem, want het zijn de geesten van de antichrist en religie die Satan gebruikt om de Kerk in ketenen te binden.

De Kerk wordt al te gemakkelijk misleid, want wij vinden het eenvoudiger religieus te zijn en in het vlees te wandelen en zo kan de Christelijke Religie namaak voortbrengen, terwijl het het ‘echte ding’ schijnt te zijn.

Zal het Lichaam van Christus, nu we de tijd van de Tweede Komst van de Heer naderen, van deze ketenen vrij breken? Ik geloof dat wij dat zullen doen. Echter, om dit te bereiken, hebben wij de Heilige Geest nodig om ons geestelijk onderscheid en begrip te geven. Het is alleen de Heilige Geest die ons de antwoorden, door openbaring in de kennis van God en de **HERE** Jezus Christus, zal kunnen geven.

Dit boekje is er niet alleen op gericht om het probleem te identificeren, maar streeft er ook naar de lezer op de dienst van de Heilige Geest als de enige Leraar te wijzen. Hij is Degene die ervoor kan zorgen dat wij, het Lichaam van Christus, op de juiste wijze aan het Hoofd, de **HERE** Jezus Christus, verbonden zijn. Alleen dan kan Jezus werkelijk onze Koning zijn.

HOOFDSTUK EEN

Wie leidt de Kerk?

Wie is je leider?

Wie is *jouw* leider en door wie word *jij* geleid? Jezus zei, “Laat *niemand* u ‘leider’ noemen, want Eén is uw Leider, de Christus” (Matt.23:10) en toch wordt dit binnen de kerkelijke systemen totaal genegeerd. Zij die naar zichzelf als *leiders* verwijzen zullen hun *positie* echter op basis van de Schrift rechtvaardigen, maar ook degenen die zich door mensen laten leiden voelen zich met deze situatie gewoonlijk wel comfortabel. Zo zien we dan ook dat wij, de Gemeente, het Lichaam van Christus, onszelf in een positie hebben gemanoeuvreed die de woorden van Jezus volkomen tegenspreken.

Dit boekje is geschreven om deze situatie te onderzoeken en waarachtige gelovigen aan te moedigen de woorden van Jezus te gehoorzamen, Hem tot hun enige Leider te maken en zich zo ook daadwerkelijk onder Zijn Heerschappij te stellen.

Christelijke Organisaties

Wanneer wij naar de verschillende Christelijke organisaties kijken, zien wij dat zij *alle* volgens een zelfde patroon gebouwd zijn. Of we nu naar de Katholieke kerk, de Anglicaanse, Presbyteriaanse, Baptisten of Pinkster kerken of zelfs naar de Huis Kerken die zich recent hebben gevormd kijken, we zien dat zij, in de basis, dezelfde structuur hebben. Dit ondanks pogingen, door de eeuwen heen, om kerkelijk leiderschap te bereiken dat in lijn is met de Schrift.

Deze pogingen om een correct en Schriftuurlijk Kerkelijk leiderschap te bereiken, zijn met veel pijn en met hoge kosten verlopen. Afgezien van enkele korte perioden zijn wij, het Lichaam van Christus, desondanks nog steeds niet in staat geweest om mensen als onze *leiders* te verwijderen, zodat Christus Zijn rechtmatige plaats kan innemen.

Sommige ‘kerk structuren’ die geprobeerd hebben zich in deze zin aan de woorden van Christus te onderwerpen en mensen van hun hiërarchische positie als leiders verwijderd hebben, hebben de functie van de Heilige Geest niet juist onderscheiden. Of het Woord is in een positie geplaatst die rechtens de Heilige Geest toekomt of, in plaats van door de Heilige Geest geleid te worden, worden mensen door de ziel geleid, waar ‘vlees’ en demonen de leiding van de Heilige Geest nabootsen.

Ons probleem is niet alleen het verwijderen van mensen als onze leiders, maar om daadwerkelijk door de Heilige Geest geleid te worden.

De Charismatische Revolutie

Sinds het midden van de jaren '50 werd door, wat bekend werd als de Charismatische Oecumenische Vernieuwing, wedergeboren gelovigen uit alle gezindten, de gelegenheid gegeven om in de Heilige Geest gedoopt te worden. Deze Charismatische Beweging heeft de bestaande structuren nauwelijks betwist, maar gepoogd gelovigen aan te moedigen met de Heilige Geest vervuld te worden en zich vervolgens door Hem te laten leiden, terwijl men wel van deze structuren deel bleef uitmaken.

Terwijl de gaven van de Heilige Geest toenamen en er veel naar werd gezocht, werd de functie en bediening van de Heilige Geest als Leraar en Gids echter niet benadrukt, omdat men zich niet ten volle realiseerde dat onze ‘leraren’ of ‘gidsen’ (*leiders*) geen mensen zouden moeten zijn.

Om deze reden zijn de structuren die mensen hebben aangebracht op hun plaats gebleven en bestendigd. Zelfs in een nieuwe structuur, *voor* de Heer gebouwd in plaats van *door* Hem, zien we dat deze gewoonlijk volgens hetzelfde basis patroon gebouwd wordt.

De Vroege kerk

Sommige kerk historici identificeren het begin van ons dilemma met Ignatius, een bekeerling van de apostel Johannes, die in A.D. 115 zeven brieven aan Antiochië schreef, waarin hij zegt dat er een *monarchaal* bisschop over de kerk ter plaatse zou moeten zijn. Een bisschop *over hen allemaal*. Deze zou tussen waarheid en dwaling moeten beslissen. Hier zien we dat een mens de functie van de Heilige Geest overneemt.

Wat een goed idee leek te zijn, en waarschijnlijk met de beste bedoelingen werd gebracht, was in feite in tegenspraak met de Schrift. Wanneer we toestaan dat de functie van de Heilige Geest van ons wordt weggenomen, kunnen wij waarheid niet van dwaling onderscheiden of door de Geest geleid worden.

Volgens de regels van Ignatius was de maaltijd van de Heer, het avondmaal, zonder de aanwezigheid van de bisschop verboden. Hij zei: “Laat niemand iets, dat betrekking heeft op de kerk, zonder de bisschop doen”.

Dit was echter niet het begin van dit probleem. Johannes schreef namelijk in 3 Johannes 9 over een gelovige

die 'graag de eerste wil zijn'. Ook Paulus waarschuwde de gemeente in Efeze dat er 'uit uw midden mannen zullen opstaan, die verkeerde dingen spreken om de discipelen *achter zich aan* te trekken' (Hand.20:28-32).

Het is zelfs zo dat toen de kerk net was begonnen, Johannes schrijft dat er vele geesten van antichrist waren opgestaan, en dat zij '*van ons zijn uitgegaan*' (1 Joh.2:18-19). Het is nodig dat wij onderkennen dat dit probleem juist door de 'geest van antichrist' veroorzaakt wordt!

De Geest van Antichrist

Het woord 'Antichrist' verwijst normaal gesproken naar een man die aan het eind der tijden zal opstaan en door de hele wereld zal worden aanbeden. In Openbaring 13 wordt hij ook wel 'het beest' genoemd; in 2 Thess.2:3 'de mens der wetteloosheid' en in de hoofdstukken 7, 8 en 11 van het boek Daniël 'de kleine hoorn'.

Hoewel het woord 'Antichrist' als de allesomvattende titel van deze man, die de heiligen zal tegenstaan, is aangenomen, wordt het woord 'antichrist' nergens anders in de Schrift gevonden dan in de drie brieven van Johannes. Johannes verwijst naar '*de Antichrist*', en naar vele geesten van antichrist, en vertelt ons vervolgens wat het is dat ons in staat stelt tegen deze geesten stand te houden. Johannes wijst ons op de 'zalving die in ons is', en vertelt ons dat wij 'een zalving van de Heilige' hebben, 'en wij weten dat allen' (1 Joh.2:20). Hij legt uit dat de 'zalving' die wij van Hem hebben ontvangen, *in* ons blijft, en dat *wij niet nodig hebben dat iemand ons leert*, maar Zijn zalving leert ons over alle dingen, en is waarachtig en geen leugen (1 Joh.2:27).

Vele gelovigen hebben moeite deze teksten te begrijpen omdat zij terecht diegenen in het Lichaam van Christus herkennen die een onderwijs bediening hebben. Jeremia echter profeteert ten aanzien van het Nieuwe Verbond, dat "zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder (zullen) leren, zeggende, 'Ken de HERE', want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des HEREN" (Jer.31:34). Wij moeten ons realiseren dat iemand die onderwijst, zelfs wanneer hij een 'gave bediening' aan de kerk is, in werkelijkheid niet *de* Leraar is. Tenzij wat onderwezen wordt, door *de* Leraar, de Heilige Geest, genomen wordt en aan onze geest geopenbaard wordt, stemmen wij er alleen mentaal mee in en hebben wij alleen een mentaal begrip.

Christus en Antichrist

Het Griekse woord 'Christus' en het Hebreeuwse woord 'Messias', betekenen beide 'Gezalfde'. Jezus is de 'Gezalfde'. Wanneer wij wedergeboren worden en een nieuwe schepping worden, ontdekken wij Christus *in* ons, de hoop der heerlijkheid (Col.1:27). Met Christus gekruisigd te zijn, betekent dat niet langer ik het ben die leeft, maar dat het Christus is die *in* mij leeft (Gal.2:20). Paulus vertelt ons dat wanneer wij niet de Geest van Christus hebben, wij niet bij Hem horen, maar als Christus *in* ons is, dan is onze geest vanwege de gerechtigheid levend (Rom.8:8-10). Op deze manier kunnen wij vaststellen dat wij een zalving, deze getuigenis in onszelf hebben (1 Joh.5:10). Zoals Johannes de geesten van antichrist identificeert, legt hij tevens de nadruk op de 'zalving' van de 'Gezalfde' in ons als een zekere, veilige verdediging, want hij zegt, 'groter is Hij (Christus) die in ons is dan hij die in de wereld is' (1 Joh.4:4). Hij vertelt ons dat Jezus Christus in ons blijft, door de Geest (van Christus) die Hij ons gegeven heeft (1 Joh.3:24) en zo kan Johannes ons dan ook vermanen met, 'test de geesten' (1 Joh.4:1).

Antichrist kan zowel 'tegen Christus' betekenen als 'in plaats van Christus' of 'iemand die zich als Christus voordoe' (Vine's Dictionary of Bible Words; Vine's Woordenboek van Bijbel Woorden), een goede kopie of namaak, vervalsing. In 1 Joh.4:1 verbindt Johannes 'valse profeten' met deze geesten van antichrist, "en wij weten dat vele 'valse christussen' (Grieks – pseudochristos) en vele 'valse profeten' zullen opstaan" en voor de wederkomst van de HEER, grote tekenen en wonderen zullen doen, zodat zij, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden (want dat is hun doel, Matt.24:24). Zoals de vroege kerk deze geesten van antichrist vrijgezet zag worden, zo zullen wij hen nog steeds velen zien misleiden, terwijl het tijdperk van de kerk ten einde loopt (Matt.24:11).

Om geestelijk te overleven is het absoluut noodzakelijk dat wij in Hem blijven en door de Heilige Geest in alle waarheid geleid worden en zo zeker stellen dat wij onder het leiderschap van Christus zijn, zodat Jezus HEER zal zijn, ons Hoofd en onze Koning. DAAROM HEEFT SATAN DE KERK ZO BIJZONDER SUBTIEL KUNNEN MISLEIDEN EN DAARMEE IN EEN POSITIE GEBRACHT, WAAR ZIJ DE 'ZALVING IN ONS' NIET ERKENT, MAAR HET DOOR 'LEIDERSCHAP DOOR MENSEN' VERVANGEN HEEFT, IN TEGENSpraak MET GODS ORDE ONDER HET NIEUWE VERBOND.

Nieuw en Oud Verbond

Het is belangrijk te herkennen dat Gods orde onder het Oude Verbond van het Nieuwe verschilt.

Onder het Oude Verbond was Gods volk niet door de Heilige Geest wedergeboren en men was daarom niet in staat door de Heilige Geest geleid te worden. God sprak en communiceerde met Zijn volk Israël, door de Profeten, Koningen en Priesters. Gods Oude orde weerspiegelde die van de wereld in die zin dat het een hiërarchische structuur had met mensen als leiders.

Onder het Nieuwe Verbond echter is Gods orde *veranderd!* Er mochten niet langer priesters zijn, die tussen God en mensen in staan, want alle gelovigen zijn nu priesters (1 Pet.2:9). Onder het Nieuwe Verbond is er maar één Koning, onze *ene* en *enige* Meester, de HERE Jezus. **WIJ ZIJN ALLEN BROEDERS** (Matt.23:8).

In Numeri 16 lezen wij hoe Korach tegen de Oude orde rebelleerde en klaagde dat Mozes en Aäron zichzelf boven de gemeenschap stelden. Dit was echter de hiërarchische orde voor die tijd, die door God was vastgesteld. De rebellie lag hierin dat het de juiste orde van God tartte.

Gods orde van het Nieuwe Verbond is echter totaal tegengesteld. Zijn juiste orde is dat wij *allemaal* op hetzelfde niveau zouden moeten zijn. Judas waarschuwt: “Wee ons, wanneer wij net als Korach in rebellie gevonden worden” (“Wee, hen, want zij zijn.... door het verzet van een Korach ten onder gegaan” - Judas 11, NBG). Hij bedoelt niet dat wij leiders moeten erkennen, maar dat wij Gods orde op de juiste manier waarborgen en onderhouden.

Hiërarchie of Niet?

Deel te zijn van een hiërarchisch systeem is niet verkeerd. In de wereld, waarin de Heer ons geplaatst heeft met de voorwaarde dat ‘wij in haar zijn maar niet van haar’, zijn wij deel van hiërarchische structuren van de wereld en worden wij opgeroepen ons aan de autoriteiten te onderwerpen (Rom13). Wanneer het echter op de kerk aankomt, zegt Jezus dat ‘de *leiders* van de heidenen over hen *heersen* en de rijksgroten *macht* over hen uitoefenen, maar **ZO ZAL HET ONDER U NIET ZIJN**’. Wie onder u groot wil worden, zal uw dienaar zijn’(Matt.20:25-26). **Er zou geen uitoefening van macht door positie binnen de kerk moeten zijn.**

Jezus vertelt ons: ‘Laat u geen Rabbi noemen, want Eén is uw Leraar en *jullie zijn ALLEN BROEDERS*’. Jezus zegt, ‘Noem niemand op aarde uw vader, want Eén is uw Vader die in de hemel is, en **LAAT NIEMAND U EEN LEIDER NOEMEN**, want Eén is uw LEIDER, dat is Christus; wie zichzelf verhoogt, zal vernederd worden en wie zichzelf vernedert zal verhoogd worden (Matt.23:8-12). (Opmerking bij de King James Versie van de Bijbel, deze passage wordt daar verkeerd vertaald, waardoor het zijn betekenis en belang verliest).

Dus we zien hier dat wij *allen* broeders zijn, deel van de kerk van Jezus Christus, die geen hiërarchische structuur heeft en waar geen macht van één man (heer) naar een ander neerstroomt. Toch is dit tegengesteld aan de meerderheid van de kerkelijke leiderschapsstructuren die wij in de verschillende denominaties aantreffen. Dit zorgt ervoor dat Jezus niet *daadwerkelijk* het Hoofd van deze structuren is. Hoewel zij die tot deze menselijke structuren behoren zeggen dat Hij hun Hoofd is, kan Hij dat alleen *daadwerkelijk* zijn voor hen die door de Geest geleid worden.

Zij die zichzelf als leiders zien, hebben de neiging het effect van deze dwaling niet te herkennen, omdat zij zelf vrijwel los van de autoriteit van mensen *boven* hen staan. Veel van het huidige onderwijs heeft deze dwaling, dat wanneer je je niet aan de ‘autoriteit’ van hen die boven je staan onderwerpt je in rebellie bent, nog meer versterkt. Het is deze dwaling die de kerk in ketenen gebonden houdt. De leden van het Lichaam van Christus worden zo belemmerd door de Heilige Geest geleid te worden en zijn daardoor niet in staat dwaalgeesten te onderscheiden en staan daardoor ook voor misleiding open. Deze misleiding neemt toe, nu de tijd van de wederkomst van de HEER dichterbij komt.

Wat zegt de Schrift?

In het Nieuwe Testament, wordt in Matt.15:14 en Matt.23:16, het woord ‘leider’ voor blinde leiders van de blinden gebruikt! In het Grieks staat hier ‘hodegos’ wat ‘gids’ betekent.

Het Griekse woord ‘kathetes’ vertaald als ‘meester’ of ‘leider’ betekent ook ‘gids’ en wordt in Matt.23:10 gebruikt. Jezus vertelt ons hier om er vooral *niet zo één te zijn!*

Zij die het huidige kerkelijke systeem pogen te verdedigen, halen vaak de brief aan de Hebreëen aan, waar het Griekse woord ‘hegomai’ gevonden wordt, wat ‘leiden’ betekent, maar wat in de King James Versie met ‘heersen’ vertaald wordt (Heb.13:7,17,24).

In Hebreëen 13:7 wordt ons gezegd het geloof van hen die ‘ons leiden’ te imiteren. In de King James Versie wordt dit ‘ons leiden’ met ‘degenen die over u heersen’ vertaald!

Wij begrijpen de plaats van broeders die ons voorgaan, of ons leiden, heel gemakkelijk verkeerd. Wij moeten namelijk niet doen wat zij zeggen, als iemand die orders in ontvangst neemt van iemand die autoriteit over ons heeft, maar hen veel meer ‘imiteren’. Zij gaan ons alleen maar voor, geven ons een voorbeeld, terwijl zij onder de autoriteit van hun Koning zijn, net zoals wij dat zouden moeten zijn.

In Hebreëen 13:17 vertelt de schrijver van deze brief ons ‘zij die ons voorgaan, te gehoorzamen’ (hegomai) en ons aan hen te onderwerpen omdat zij over onze zielen waken. Opnieuw zij opgemerkt dat de KJV van de bijbel zegt dat wij hen ‘moeten gehoorzamen die over ons heersen’, daarmee het idee van onderwerping aan hen die autoriteit over ons hebben, benadrukkend. (red. In de NBG komt dit ook zo naar voren). Het woord ‘gehoorzamen’ in het Grieks is ‘peitho’ en betekent ‘overreden’. De gehoorzaamheid die daarom gesuggereerd wordt, is niet die door onderwerping aan autoriteit, maar is het resultaat van de overreding. (Vine’s Woordenboek van Bijbel woorden).

Die broeders die meer volwassen zijn en ons in de race leiden, moeten over de zielen van hen die minder volwassen zijn waken, maar mogen *nooit zo* in relatie tot hun broeders staan dat zij de plaats van Jezus in hun leven innemen. Ook mogen zij *nooit* enige heerschappij of autoriteit, op basis van een ‘positie’ die zij

uiteindelijk helemaal niet hebben, over hen uitoefenen. Hebreëen 13:24 zegt ons 'Groet *allen die over u heersen*'. In het Grieks wordt hier het bijvoeglijk naamwoord 'hegomai' gebruikt, wat 'zij die u voorgaan' betekent, terwijl bij de vertaling het *zelfstandig naamwoord* 'leiders' of 'voorgangers' wordt gebruikt, wat in tegenspraak is met het onderwijs van Jezus. **Veel dwaling komt voort uit het vertalen van bijvoeglijke naamwoorden (functie) als zelfstandige naamwoorden (positie).**

Tenslotte vinden we het Griekse woord 'proistemi', wat 'staan voor' of 'voorzitten' betekent. In Rom.12:8 (KJV) wordt dit als 'heersen' vertaald. Dit is opnieuw een bijvoeglijk naamwoord en beschrijft die broeders die 'leiden of voorgaan'. Dit kan zowel een algemene betekenis hebben als een specifieke, bijvoorbeeld in het leiden van een vergadering of samenkomst. Om te verzekeren dat een bijeenkomst volgens Gods orde verloopt, is het goed dat er een broeder is die 'voorgaat', niet om controle uit te oefenen, maar om te verzekeren dat de Heer, die door mensen werkt, het Hoofd blijft, en ook te verzekeren dat Satan ervan weerhouden wordt de bijeenkomst te bederven. Dit is de functie van oudsten die niet *boven* de kudde, maar *te midden van* de kudde zijn en die de kudde voorgaan, (proistemi in het Grieks = gids, in 1 Tim.5:17), niet als een permanente 'positie' maar als een voortdurende 'functie', wanneer dat nodig is. Dit plaatst de oudste niet 'boven' de kudde. Het is juist zo dat oudsten ervoor zorgdragen dat Jezus op rechtmatige wijze over elke en iedere gelovige is, terwijl zij hun mede broeders bemoedigen, onderwijzen en aansporen om de Heer voor henzelf te horen, zodat het gemeenschappelijke Lichaam door de Geest geleid wordt. Deze functie verschilt heel erg van die welke door 'oudsten', die we in de hiërarchische kerkstructuur van verschillende denominaties tegenkomen, aangenomen wordt. Het is tijd om de juiste functie van oudsten binnen de kerk te herstellen. Dit is niet eenvoudig, want velen volgen liever mensen dan te leren hoe de Heer persoonlijk tot ons spreekt en door Hem geleid te worden.

Denominaties

Van nature neemt elke structuur een naam voor zichzelf, wat het woord 'denominatie' uiteindelijk ook betekent. De *enige* naam die over de ware Kerk zou moeten zijn, is 'Jezus Christus', want wij *zijn* de Kerk van Jezus Christus. Terwijl wij een groep van specifieke gelovigen kunnen omschrijven als de kerk van 'een specifieke plaats', of de kerk die in 'iemand's huis' samenkomt, is dit alleen een omschrijving en niet hun naam. De kerk die in Johans huis samenkomt is daarom niet 'Johans Kerk' maar dat deel van het Lichaam dat in Johans huis samenkomt.

Door henzelf een naam te geven, hebben groepen van gelovigen een andere naam dan de naam van Jezus over henzelf geplaatst en daarmee Jezus van Zijn rechtmatige plaats als 'Hoofd' beroofd, want elke 'groep met een naam' heeft 'leiders' die door hun 'positie' direct het hoofd worden.

Toen God in het begin van de 20ste eeuw door Zijn Geest onder gelovigen, die in een oude, tot schuur verworpen kerk, in Azusa street in Los Angeles samenkwamen, begon te werken, vertelde de Heer aan een ooggetuige, Frank Bartleman, "Zij zullen het gaan organiseren" en daarmee zou de beweging van God van Hem (de Heilige Geest) weggenomen worden. Dit gebeurde toen zij een naam boven de deur plaatsten: 'Azusa St. Mission'. De Heilige Geest verhuisde die dag naar een andere locatie! Frank Bartleman maakte hieruit op dat God geen 'partij-geest' ('groeps-geest') wilde. Wat God wilde was een kanaal waardoor Hij de wereld zou evangeliseren. Dit kan Hij niet door een 'sectarische' partij (groep) bereiken. Bartleman schreef dat deze gebeurtenis hem leerde dat "Gods volk vrij van hiërarchie" moet zijn.

Lidmaatschap

Om daadwerkelijk deel van een denominatie te worden, wordt men er 'lid' van. Dit maakt enige verplichting of trouw aan de 'specifieke groep' ('named group') noodzakelijk. Daarnaast is het ook noodzakelijk ermee in te stemmen zich aan de autoriteit, van het erkende leiderschap van mensen over zichzelf, te onderwerpen.

Wanneer wij wedergeboren zijn, worden wij *door de Heilige Geest in Jezus' Lichaam* gedoopt. Daardoor worden wij leden van Zijn Lichaam, dat is de Kerk. Dit is de 'ene doop' waaraan in Efeze 4:5 gerefereerd wordt. 'Door één Geest zijn wij allen tot één Lichaam gedoopt' (1 Cor.12:13). Wij, die wedergeboren zijn, zijn daarom al leden van elkaar en worden *bevolen (geboden)* elkaar lief te hebben zoals Jezus ons liefheeft. (Zijn liefde voor ons leidde Hem ertoe voor ons te sterven.) *Een verplichting die hier bovenuit gaat is niet Schriftuurlijk.* Het is zelfs zo dat de belofte zich aan een specifieke groep te verplichten tot gebondenheid leidt. Het doen van een belofte wordt in Matt.5:37, door Jezus zelfs als 'kwaad' omschreven. Jezus leerde, 'Laat het 'ja' dat u zegt, 'ja' zijn, en het 'nee', 'nee'; wat daar bovenuit gaat, is *'uit den boze'*, (zie ook Jac.5:12). Wij moeten ons hiervan bekeren en afstand doen van onze toewijding en verplichting in Jezus' naam, vergeving zoekende, opdat Hij ons in dit 'eind-tijd' uur zal herstellen, want door ons aan onze groep te verbinden, hebben wij ons van de rest van het ware Lichaam afgescheiden, want er is maar één Kerk.

De plaats van Geld

Om een aangesteld leiderschap overeind te houden, betalen de kerk structuren hun leiders. Het geld om dit te doen komt over het algemeen uit het geven van tienden door hen die onder zulke leiders zijn.

Terwijl tienden onder het Oude Verbond waren ingesteld en het deel was van Gods orde om het noodzakelijke Levitische priesterschap te onderhouden, wordt er in het Nieuwe Testament geen onderwijs over het geven van tienden gevonden, hoewel er aan gerefereerd wordt dat Abraham een tiende van de buit (géén inkomen!) gaf (Heb.7:4). Nergens in het Nieuwe Testament worden we echter opgeroepen om tienden te geven, alleen tot het 'om niet' geven. Het geven van tienden wordt vanuit geselecteerde passages uit het Oude Testament verdedigd, maar we moeten ons opnieuw realiseren dat wij niet langer onder het Oude Verbond zijn. Wanneer wij ALLE Oudtestamentische Schrifgedeelten overwegen, is het moeilijk om de huidige praktijk binnen de kerk te rechtvaardigen (zie bijv. Deut. 12:17; 14:23; 26:12).

Dit betekent niet dat wij hen die ons dienen niets zouden moeten geven en evenmin zouden wij ALLEEN maar moeten dienen wanneer wij betaald worden. Om niet hebt gij het ontvangen en Jezus zegt ons dat wij het daarom 'om niet' moeten geven (Matt.10:8). Wij moeten een dorsende os niet muilbanden (1 Cor.9:9), maar wij moeten geen kerkelijke hiërarchie boven ons betalen of hen met een bedieningsgave, in een 'positie' boven ons plaatsen, *hen* tot een plaatsvervangend priesterschap makend, wat tienden vereist.

De Bedieningsgaven

Efeze 4 legt uit dat aan *een ieder van ons* genade gegeven is overeenkomstig de mate waarin Christus deze schenkt en dat toen Hij ver boven alle hemelen opsteeg, Hij sommigen als apostelen, sommigen als profeten, sommigen als evangelisten, en sommigen als herders en leraars gaf, om de heiligen toe te rusten (v.7,11).

Wij erkennen allemaal deze 'bedieningsgaven' maar het verlangen is groot hen boven ons te plaatsen en ons aan hen te onderwerpen. Wij moeten ons wel aan de autoriteit van het 'door de Geest gegeven woord' onderwerpen, die deze bedieningsgaven door de Heilige Geest mogen doorgeven, maar niet aan hen persoonlijk.

Een veel voorkomende vorm van kerk structuur binnen de denominaties plaatst voorgangers in de *positie* van herder *over hun* kudde; een kudde met een naam, lidmaatschap en tienden. Deze voorgangers kunnen inderdaad de door de Heer aan de kerk gegeven bedieningsgave van herder zijn, maar wij ruïneren hun bediening door hen van de plaats van dienstbaarheid te verwijderen en hen toe te staan heer *over* een kudde te zijn die zij ten onrechte als de hunne beschouwen.

Deze pastors kunnen hun kudde overigens alleen als eigenaar beschouwen, *als* de kudde zich door een vorm van toewijding en lidmaatschap aan hun autoriteit onderworpen heeft. Wanneer een gelovige dit eenmaal gedaan heeft, dan staat de pastor inderdaad *boven* de gelovige en kan dan ook macht uitoefenen. Het zich in deze situatie niet onderwerpen, wordt 'rebellie' genoemd. Deze autoriteit, onderwerping en rebellie vloeien echter alle voort uit een kerkstructuur die tegengesteld is aan het Koninkrijk van God en aan Gods juiste orde binnen de Kerk.

Het woord 'diaken' ('minister' in het Engels) (Grieks: diakonos) betekent, 'dienaar'. Ondanks pogingen om van 'dienend leiderschap' te spreken, zijn dit twee elkaar uitsluitende termen. Een 'dienend leider' zoals we die in denominaties vinden, moet niet in het Lichaam van Christus gevonden worden. Een *dienaar* moet een *dienaar zijn!*

Jezus leerde dat de grootste een dienaar zou zijn, de voeten van zijn broeders wassend, vrijelijk werkend en zonder macht uit te oefenen, want een dienaar, volgens de werkelijke betekenis van het woord, *oefent geen enkele autoriteit uit!*

Andere bedieningsgaven, bijvoorbeeld evangelisten, worden soms de positie van pastor over een kerk gegeven ook al is hun gave niet die van pastor. Op die manier hebben wij heel adequaat de bediening en roeping van vele gezalfde mensen geruïneerd. Wij moeten deze mensen van de binding aan titel en positie vrijzetten en hen toestaan om opnieuw geleid en gebruikt te worden zoals de Heilige Geest hen leidt, onder de Heerschappij van de Here Jezus Christus.

HOOFDSTUK TWEE

Wie heeft er dan wel de Leiding?

“Ik zal Mijn Gemeente bouwen; en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen”
Matt.16:18b.

Wie heeft de Leiding?

Jezus heeft gezegd dat Hij Zijn Gemeente zou bouwen, dus kunnen wij ervan verzekerd zijn dat HIJ dat zal doen, en Satans pogingen om dat te voorkomen zullen niet slagen. Wanneer wij echter in *Zijn Kerk*, dat is Zijn Lichaam, wedergeboren zijn maar anderen tot hoofd gemaakt hebben en mensen tussen Jezus en onszelf plaatsen, dan voorkomen wij dat Jezus daadwerkelijk ons Hoofd en onze Heer is. Terwijl het *effect* misschien kleiner of groter kan zijn, heeft het desalniettemin een afbrekend *effect* op onze geestelijke wandel. De mate van dit *effect* op ons is afhankelijk van de kracht van de geesten van antichrist en religie die geestelijke dood voortbrengen. Scheiding van ons Hoofd zal vroeg of laat geestelijke dood voortbrengen en resulteert in onze ineffectiviteit! Als zout verliezen wij onze smaak. Als lichten zijn wij zwak of verborgen.

Scheiding van ons Hoofd is de reden dat wij ons vermogen om te onderscheiden en de stem van Jezus te horen verliezen. We zijn ons misschien wel bewust dat wij de stem van onze Herder niet langer kunnen horen, of nog erger, dat wij door ons vlees of door kwade geesten geleid worden. We zijn ons er echter misschien niet van bewust, dat Jezus niet langer in ons midden is! **Wij zijn in groot gevaar wanneer wij de stem van de Heer niet langer meer horen.**

Jezus waarschuwde de Kerk in Laodicea dat Hij hen uit Zijn mond zou spugen (Openb.3:14-22). Jezus vertelde hen dat Hij aan de deur stond en aanklopte, en als iemand Zijn *stem hoort* en open doet, Hij bij hem zou binnenkomen en maaltijd met hem houden, en hij met Jezus (v20). De Kerk van Laodicea was opgehouden de stem van hun Heer te horen. Hij was niet langer in hun midden, en zij *realiseerden zich dat niet!*

Wanneer Jezus onze Pastor (Grieks poimen = herder, pastor) is, dan kunnen wij Zijn stem horen, omdat Jezus heeft gezegd, ‘Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken hen, en zij volgen Mij’ (Joh.10:27) en, ‘een ieder, *die uit de waarheid is*, hoort naar Mijn stem’ (Joh.18:37b). Het horen van de stem van de Herder en het door de Geest van God geleid worden, zijn beide deel van onze wandel in de Geest. Toen wij net geloofden, getuigde de Geest Zelf met onze geest, dat wij kinderen van God zijn (Rom.8:16). Op dat moment begon onze wandel in de Geest. Zelfs vóór wij wedergeboren waren overtuigde de Heilige Geest ons van zonde en gerechtigheid (Joh.16:8). Toen wij net geloofden, was de Heer, door Zijn Geest, in staat om ‘ons verstand te openen om de Schrift te verstaan’, net zoals Hij dat op die dag van Zijn opstanding uit de doden, voor de discipelen deed (Luc.24:45). De bediening van de Heilige Geest is zelfs vóór onze wedergeboorte werkzaam. Dit moet echter onderscheiden worden van dat ‘Hij ons met kracht bekleedt’, zoals de discipelen deze ontvingen toen Jezus hen, tijdens het eerste Pinksterfeest na Zijn opstanding met de Heilige Geest doopte. De zalving die dan in ons is, begint ons alle dingen te leren en de Geest van de Waarheid begint ons in *alle* waarheid te leiden, verheerlijkt Jezus, neemt van Hem en openbaart dat aan ons (Joh.16:13).

Zoals elke gelovige door de Geest geleid wordt, zo kan ook de kerk als geheel door de Geest geleid worden. Toen de kerk voor het eerst begon, was het *de gemeente* die de bedieningen, om aan de tafels te dienen, selecteerde (Hand.6:2-3). In Handelingen 15:22 ‘besloten de apostelen en de oudsten, *met de gehele gemeente*, mannen uit hun midden te kiezen en... naar Antiochië te zenden’. Deze gebeurtenissen beschrijven geen verkiezing van degenen naar wie de voorkeur uitging, maar van het onderscheiden wie de Heilige Geest aanwees.

Ons leiden, ons geleid worden, zowel individueel als gezamenlijk, is alleen mogelijk wanneer wij erkennen dat de Vader een plan en bedoeling heeft waarin Hij wil dat wij wandelen; dat Jezus ons Hoofd is en als zodanig Zijn Lichaam wil vertellen wat Hij wil; en dat wij door de Heilige Geest in Jezus’ Koninkrijks bedoelingen kunnen wandelen.

De Plaats van de Gehele Gemeente

Wij moeten de functie van de ‘gehele gemeente’ opnieuw herstellen en herkennen, die niets doet zonder dat ‘*al de heiligen*’ de gelegenheid gegeven is de wil van de Heer met betrekking tot datgene wat hen aangaat te onderscheiden. Na de eerste zendingsreis van Paulus zien we dat hij bij zijn terugkeer in Antiochië ‘de gemeente samen riep’ om verslag te doen van alle dingen die God gedaan had (Hand.14:27). Toen er in Antiochië onenigheid ontstond, werden Paulus en Barnabas ‘door de gemeente’ naar Jeruzalem gestuurd (Hand.15:3) en na hun terugkomst riepen zij ‘de gemeente samen’ om naar de brief, die de apostelen en oudsten van Jeruzalem gezonden hadden, te luisteren. We zien inderdaad dat, met uitzondering van de persoonlijke brieven, al de brieven van Paulus aan *alle heiligen* van een specifieke plaats geadresseerd en gezonden waren.

De Plaats van Oudsten

De rol van oudsten wordt vaak misverstaan. Wanneer Paulus voor het eerst het evangelie in een plaats predikte, bleef hij daar gedurende variabele tijden bij de nieuwe discipelen (van Jezus). Later kwam hij dan terug om in *elke* kerk oudsten voor hen aan te stellen (Hand.14:23). Evenzo, liet Paulus Titus in Kreta achter om 'in orde te brengen hetgeen nog verbetering behoefde en,... in alle steden,... oudsten aan te stellen' (Tit.1:5). Een rol van een *apostel* is de eerste aanstelling van oudsten.

Wij kunnen uit de Schrift opmaken dat er *altijd een meervoudigheid* van oudsten was. Deze waren niet, en moeten ook niet, *boven* de gemeente staan. Zij zijn *temidden van* de kudde waarvan zij opziener (bisschop) zijn, om de gemeente van God, die met Zijn bloed verworven is, te hoeden (Hand.20:28). Hun rol of functie is te helpen bij het zeker stellen dat Jezus het Hoofd is van Zijn kudde, dat iedere gelovige de Heer voor zichzelf hoort en dat de gemeente *gezamenlijk* door de Geest onderscheidt wat in iedere gegeven situatie de wil van de Heer is. Het is gemakkelijk en gevaarlijk zich van deze 'functie' meester te maken. Roofgierige wolven onder de oudsten in Efeze trokken discipelen achter zich aan (Hand.20:30). Zonder het zich te realiseren, kunnen zij, die een positie over de kudde innemen, die zij als de hunne beschouwen, precies hetzelfde doen.

De Plaats van Bedieningsgaven

Jezus heeft Zijn Kerk gaven gegeven, sommigen als apostelen, sommigen als profeten, sommigen als evangelisten, en sommigen als pastors (herders) en leraren (Ef.4:11). Wij herkennen deze gaven in onze broeders, maar schijnen niet in staat te zijn hen niet boven onszelf te verheffen. Daardoor worden 'posities' gecreeërd voor deze God-gegeven 'functies' die 'te midden van' ons en niet 'boven' ons zouden moeten functioneren.

Veel kerkstructuren hebben *één* pastor of herder over een kudde die hij als de zijne beschouwt. Dit patroon wordt niet in de Schrift gevonden!

Wij hebben geen broeder nodig die ons *voortdurend* hoedt, ofschoon wij in onze jonge christelijke wandel meer zorg nodig kunnen hebben. Het is duidelijk dat wij niet tot zijn kudde hoeven te behoren want wij behoren al tot *de* kudde. Ik hoef niet tot *zijn* kerk te *behoren*, want ik ben al in *de* Kerk.

Wat is de Kerk?

De kerk is het Lichaam van Christus (Ef.1:23). Wij hebben met dit concept geen moeite wanneer wij aan de wereldwijde kerk denken, maar hebben er grote moeite mee wanneer we aan de lokale gemeente denken.

De kerk (Grieks 'ekklesia') betekent 'zij die eruit geroepen zijn'. Wij gaan niet naar de kerk, want wij zijn de kerk. De lokale kerk komt samen. De kerk is geen gebouw, want wij zijn de tempel van God, individueel (1 Cor.3:16; 6:19) en gezamenlijk (Ef.2:22). Wij kunnen ons niet bij *een* kerk aansluiten, want wij zijn al leden van elkaar, deel van *de* kerk.

Omdat wij bij elkaar horen, moeten wij ons niet van onze broeders scheiden, zelfs als zij zich van ons scheiden, wat het behoren bij een denominatie uiteindelijk daadwerkelijk bewerkt. Jezus bad dat '*wij allen één zouden zijn*' (Joh.17:21). Hij bad dat '*wij één zouden zijn zoals Hij en de Vader één zijn*' en 'dat wij in volmaakte eenheid zouden zijn' (Joh.17:22-23). Daarom is het noodzakelijk dat wij elkaar als leden van *één* Gemeente herkennen, of dit nu vanuit het universele of het lokale gezichtspunt wordt gezien, zelfs wanneer sommigen er opvattingen, banden en 'onderwerping aan mensen' op na houden, die ons daadwerkelijk van elkaar scheiden.

De Kerk en het Koninkrijk

Sommigen maken onderscheid tussen de Kerk en het Koninkrijk, maar toen wij een nieuwe schepping werden, werden wij van het rijk van duisternis naar het Koninkrijk van Zijn (Gods) geliefde Zoon overgebracht (Col.1:13). Als deel van Zijn Koninkrijk, zou Jezus onze Koning *moeten* zijn. Wanneer Jezus Koning is, dan *moet* Hij onze levens regeren. Hem als Koning te hebben is gelijk aan Hem als Heer te hebben.

De prediking van het Koninkrijk van God, die vóór Jezus' kruisiging begon, werd in de Handelingen der Apostelen voortgezet (Hand.19:8; 20:25; 28:23,31).

Wij zijn ertoe misleid *alleen* een evangelie van verlossing te prediken. Dit is gerelateerd aan onze verkeerde opvatting van de kerk en aan het gecreeërd hebben van een structuur en organisatie *voor* Jezus maar die niet *door* Hem ingesteld is. Nadat wij ongelovigen op de Heer gewezen hebben en hen tot discipelen van Jezus gemaakt hebben, maken wij hen al gauw tot discipelen van mensen. Wij zijn er schuldig aan dat wij gelovigen tot leden van *onze* kerken gemaakt hebben en hen leren zich aan mensen te onderwerpen en de leerstellingen van onze specifieke denominatie te accepteren.

Hoewel we weten dat er iets niet in orde is, zoeken wij naar 'dat' wat leven kan brengen, maar herkennen niet dat wij onszelf en elkaar van de Wijnstok afgescheiden hebben. Zo nu en dan lijkt het dat we 'het goed hebben', maar het kopiëren van nieuwe formules werkt niet en het schijnt zelfs zo dat wat eens levend leek spoedig begint af te sterven. Het Evangelie van het Koninkrijk betreft niet *alleen* het goede nieuws van verlossing, maar omvat Gods totale bedoeling. Zoals Jezus ons in Matt.28:18-20 opdroeg, moeten wij discipelen (van Jezus) maken. Discipelen zijn zij die door Hem onderwezen zijn. Jezus zei, '*Dit* Evangelie van

het Koninkrijk zal aan alle natiën gepredikt worden en dan zal het einde (van deze eeuw) komen' (Matt.24:14). Dit evangelie zal vervolging brengen want de geesten van antichrist kunnen daarmee niet zij aan zij overleven. Zij kunnen overleven met het evangelie dat *alleen* evangeliseert! Het evangelie dat ALLEEN evangeliseert, brengt oecumene voort omdat, hoewel het claimt liefde hoog te houden, het niet de waarheid hoog houdt. Wanneer de Geest van de Waarheid niet daadwerkelijk herkend wordt, zullen misleiding en dwaling spoedig compromissen voortbrengen, die uiteindelijk tot geestelijke dood leiden.

De tijd van het eind der eeuwen is als geen andere tijd in de laatste 2000 jaar. Sinds 2000 jaar hebben onkruid en tarwe naast elkaar mogen opgroeien, maar de tijd van de oogst komt, een tijd waarin het onkruid verzameld en in bundels gebonden wordt die verbrand zullen worden, en waarin het tarwe in Jezus' schuur verzameld wordt (Matt.13:30). Jezus legt uit dat gedurende deze bijzondere tijd de struikelblokken en zij die wetteloosheid bedrijven UIT ZIJN KONINKRIJK verzameld worden en *dan* zullen de RECHTVAARDIGEN STRALEN ALS DE ZON in het Koninkrijk van hun Vader (Matt.13:43). Daniël profeteert over deze tijd en zegt, 'De verstandigen zullen stralen als het uitspansel, en die velen tot gerechtigheid hebben gebracht als de sterren, voor eeuwig en altoos' (Dan.12:3).

De tijd van de terugkeer van de Heer komt naderbij. Ik geloof dat deze tijd van het scheiden van het onkruid van de tarwe al begonnen is. Gedurende de laatste 40 jaar heeft, wat bekend is als de Charismatische Oecumenische Vernieuwing, het geloof hoog gehouden dat wij de oude wijnzak, van onze door mensen gemaakte denominaties, kunnen vernieuwen door de bediening van de Heilige Geest *op* gelovigen te erkennen, terwijl de bediening van de Heilige Geest *in* gelovigen niet ten volle wordt erkend.

Satan kan *zalving op* iemand nadoen, maar de *zalving in* iemand kan hij niet nadoen. Hij kan echter, in plaats van de zalving in onze geest, wel misleiden door in een vervanging in het gebied van onze ziel te voorzien. Daarom moeten wij leren het verschil te identificeren. Geestelijk begrip en onderscheid is de *enige weg* om te weten wat van de Geest van de Waarheid komt en wat een geest van dwaling is. Dit geestelijk verstaan en onderscheiden is door de Heilige Geest beschikbaar.

Zoals Paulus voor de vroege Kerk bad, zo moeten wij, Christenen, soortgelijke gebeden bidden. Bijvoorbeeld de gebeden zoals Paulus die bad in Ef.1:17; 3:16; Fil.1:9; Col.1:9; 2 Thess.1:11; Filemon 6, waarin we vragen om een geest van wijsheid en openbaring om Hem, God de Vader en de Heer Jezus Christus recht te kennen, dat de ogen van ons hart verlicht zullen worden. We moeten vragen om met de kennis van de wil van de Vader in alle geestelijke wijsheid en verstand vervuld te worden, want onze Vader wil Zijn wil aan ons openbaren. Het is nodig te bidden dat onze liefde in waarachtige kennis en *alle* onderscheiding meer en meer zal toenemen, zodat wij de dingen zullen beamen die volkomen zijn, en wij heilig en onberispelijk zullen zijn tegen de dag van Christus (Ef.1:17; Col.1:9; Fil.1:9).

Gedurende de afgelopen 2000 jaar zijn de geesten van antichrist in staat geweest de Kerk van een leven in de Geest naar een dode religie weg te leiden. De laatste 40 jaar zijn echter ongebruikelijk geweest. Alle voorafgaande bewegingen van de Geest vonden buiten de structuren van de denominaties plaats, waarbij elke beweging uiteindelijk in een nieuwe denominatie resulteerde als het niet door een oude denominatie werd opgeslokt. De Charismatische Oecumenische Vernieuwing is echter opvallend anders geweest omdat het gepoogd heeft de denominationele structuren te vernieuwen, een 'vernieuwing' die vele gelovigen als van God beschouwen en nog steeds op koers ligt. Deze zich snel ontwikkelende Oecumenische Eenheid brengt in afzienbare tijd een 'eenheid' voort, die tot een Eén Wereld Kerk zal leiden. Deze 'eenheid' die ten koste van de waarheid gaat, of een 'eenheid van het geloof', is een bedrieglijke uitwerking van het gebed dat Jezus bad voor de eenheid van de Kerk! Terwijl deze 'vernieuwing' naar een hoogtepunt loopt, vindt er een rustige revolutie plaats. De Heer begint de ogen van Zijn volk voor de tactieken die in Satans handen altijd succesvol waren te openen. Jezus zegt, 'Ga uit van haar, Mijn volk,Want haar zonden hebben zich opgehoopt tot aan de hemel' (Openb.18:4-5), maar dit 'Ga uit' heeft geen nut *tenzij* wij *tot Hem* uitgaan. Het lijkt erop dat wij het niet hebben aangedurfd om te overwegen dat onze 'scheiding tot Hem' vereist dat wij van onze trouw aan organisaties moeten afzien en tevens vereist dat wij ons moeten bekeren van het onszelf onderwerpen aan mensen en religieuze organisaties, die de plaats van Jezus hebben ingenomen, ook al zijn wij ons daarvan niet noodzakelijkerwijs bewust.

Jezus zei, 'Wanneer Hij komt, de Geest der Waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid' (Joh.16:13). Terwijl de misleiding van de eindtijd toeneemt, zullen wij dan blijken deel van *Zijn* Kerk te zijn, oprecht Christus als onze Leider demonstrerend, zodat de realiteit van Zijn Koninkrijk in onze harten en levens kan komen?

Nawoord

“Voorwaar, Ik zeg u, dit geslacht zal geenszins voorbijgaan, voordat dit alles geschiedt,”

Mattëus 24:34

Dit boekje werd voor het eerst in 1994 geschreven. Eind 80-er jaren nam ik deel aan een bijeenkomst van een huiskring in het Noordwesten van Engeland, die de Heer begon te vragen wat er met de kerk mis was. We hadden God eind jaren '70 en begin jaren '80 op opzienbarende wijze in het Verenigd Koninkrijk zien bewegen. Deze dingen begonnen echter af te nemen en wij en vele anderen wisten niet waarom. Door wat Hij ons begon te tonen, gingen wij ons afvragen wat wij voor Hem aan het doen waren en wij zochten er de Schrift op na of deze dingen werkelijk daarmee in overeenstemming waren. Hij openbaarde ons de inhoud van dit boekje.

Tijdens de eerste dagen van 1993 kregen wij een visioen en profetie waarvan wij de implicaties niet direct ten volle konden vatten. Het sprak van een vervalste Christelijke religie die was gebouwd, de Hoer, en de Bruid was daarmee vermengd, maar zij begonnen zich van elkaar te scheiden. Binnen enkele dagen zagen wij dat deze scheiding begonnen was en dat het op ons direct zijn uitwerking had doordat wij onverwacht uit de organisaties waartoe wij behoorden gegooid werden. Maar wij zagen ook dat er iets op wereldwijde schaal gebeurde dat op veel meer van invloed was dan alleen op onszelf.

In die tijd dachten wij dat het een woord was dat snel in vervulling zou gaan. Uit het feit dat dit nawoord in 2009 geschreven is, blijkt dat het echter nog steeds in gang is en achteraf gezien realiseren wij ons dat het veel trager verloopt dan wij verwacht hadden. Wij weten vanuit de Schrift dat zelfs tijdens de grote verdrukking die over de wereld zal komen, sommigen van Gods volk nog steeds binnen de Hoer zullen zijn. Maar dan zal een laatste roep, ‘Gaaf uit van haar, Mijn volk’ klinken, wanneer de Hoer op het punt staat door het Beest en de tien horens vernietigd en met vuur verbrand te worden, want het is aan het Beest gegeven om ‘haar berooid te maken’, want God heeft het in hun hart gegeven ‘Zijn zin te volbrengen’, (Openb.17:16-17; 18:4).

Na ontvangst van dit profetische woord begon de Heer ook op de vervulling hiervan te wijzen zoals die in de Schrift gevonden werd – zoals het moet – in de gelijkenis van het Onkruid en het Tarwe, waarin deze scheiding aan het einde der eeuwen plaatsvindt. Dit is deel van de boodschap van dit boekje. Wat in het verleden acceptabel was toen de Heer toestond dat onkruid en tarwe samen opgroeiden, is niet langer acceptabel. Er heeft een verandering plaatsgevonden en wij moeten deze onderscheiden willen wij niet bezig gevonden worden bij het nog steeds in leven proberen te houden van het oude. De ware Kerk zal vrijgezet worden wanneer, zoals Jezus leerde, de zonen van de boze uit het midden van de zonen van het Koninkrijk bijeengebracht worden (Matt.13:38-43). Alleen de engelen zullen echter deze scheiding kunnen uitvoeren en alleen Jezus kan Zijn Kerk bouwen.

Nu dit allemaal aan het gebeuren is, kunnen wij bevestiging ervan zien wanneer wij alles wat zich in de wereld en Israël aan het ontvouwen is, observeren. Zoals Jezus ons leerde, laten wij acht slaan op de “vijgenboom (Israël) en al de bomen (natiën)” (Luc.21:29) waaraan wij zullen zien dat Zijn terugkomst nabij is, dat het einde der eeuwen spoedig daar zal zijn, de tijd waarin de zonen van het Koninkrijk zullen beginnen te stralen (Matt.13:43).

Voor andere boekjes die beschikbaar zijn om het Koninkrijk van God, Zijn Gerechtigheid en het Einde der Eeuwen te begrijpen, zie: www.colinwinfield.co.uk